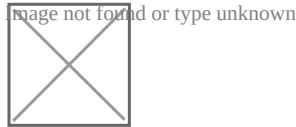

Βλέποντας το Άκτιστο Φως! Ανάσταση στα Ιεροσόλυμα

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Βλέποντας το Άκτιστο Φως! Ανάσταση στα Ιεροσόλυμα

Διαβάστε τη συγκλονιστική μαρτυρία ενός ανθρώπου, που πίστεψε στο θαύμα της ενανθρώπισης του Κυρίου.

Βλέποντας το Άκτιστο Φως! Ανάσταση στα Ιεροσόλυμα02

Ήμουν φοιτητής της Ιατρικής, στα τελευταία έτη, όταν ήρθαν στο σπίτι μας ένα φιλικό ζευγάρι από τη Φλώρινα για να μας πουν τις εντυπώσεις τους από το ταξίδι που μόλις είχαν κάνει στους Αγίους Τόπους.

Μιλούσε περισσότερο η γυναίκα που ήταν ενθουσιασμένη από αυτά που είδε και έζησε..Μας διηγήθηκε το φαινόμενο του Αγίου Φωτός που βγαίνει κάθε Πάσχα και το βλέπει όλος ο κόσμος

Η ίδια υπήρξε αυτόπτης μάρτυς και μας είπε, ότι ενώ ήταν στον περίβολο της εκκλησίας...είδε ένα γαλάζιο φως να πλανιέται πάνω από τα κεφάλια τους σαναλεκτρικές εκκενώσεις και με ένα ανεπαίσθητο θρόισμα που τους γέμιζε με αγαλλίαση...

Άκουγα με δυσπιστία και σκεπτόμενος πόσο εύκολα φορτίζονται συναισθηματικά οι γυναίκες ώστε να βλέπουν πράγματα φανταστικά και σε ομαδικό ακόμη επίπεδο... (ομαδική υστερία;) Όχι ότι ήμουν άπιστος... Είχα αποκλείσει να γίνονται θαύματα

μπροστά στα μάτια σου, στον εικοστό αιώνα!

Κι όμως όταν μετά από αρκετά χρόνια βρέθηκα στον Πανάγιο Τάφο του Χριστού, ευλαβικός προσκυνητής, εξοπλισμένος με όλη την αμφισβήτηση (γνήσιος εκπρόσωπος μιας εποχής ορθολογισμού!) αλλά και μια βιντεοκάμερα στην πλάτη, δεν θα μπορούσα να πιστέψω ότι θα έβλεπα ο ίδιος αυτό που κάποτε κορόιδευα στους άλλους. Και όχι μόνο αυτό αλλά και θα με αξίωνε ο Θεός να κινηματογραφήσω ένα υπερφυσικό φαινόμενο, ένα θαύμα που ξετυλίχτηκε μπροστά στα μάτια χιλιάδων κόσμου.

Μέσα μου, πηγαίνοντας προς την Αγία Γη παρακαλούσα το Θεό να μου δείξει ένα σημείο. Ένα σημείο, ώστε να εδραιωθεί η πίστη μου (παρότι ήξερα ότι είναι αναιδής και παράλογη μια τέτοια αξίωση) και τότε θα είμαι και γω βεβαιωμένος να του αφιερώσω την υπόλοιπη ζωή μου όπως από μικρό παιδί ονειρευόμουν και τελευταία σκεφτόμουν να πραγματοποιήσω με την ευλογία του πνευματικού μου.

ΤΙ ΘΑ ΒΛΕΠΑΜΕ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Αξίζει πραγματικά να επισκεφτεί κανείς την Ιερουσαλήμ από πολλές απόψεις. Ακόμη και μόνον σαν ιστορική πόλη της εποχής του Χριστού. Διατηρεί ακόμη μια αρχαία μορφή με σεβασμό στα μνημεία. Βλέπει κανείς εδώ τη συνάντηση των τριών μεγάλων μονοθεϊστικών θρησκειών, Ιουδαϊσμού Χριστιανισμού και Μωαμεθανισμού.

Ήταν Πάσχα του 1994. Επισκεπτόμουν για δεύτερη φορά την Αγία γή και είχα μεγαλύτερη άνεση στο να απολαύσω πράγματα που δεν μπορεί κανείς σε μια γρήγορη επίσκεψη να δει.

Πάνω απ όλα όμως αξίζει και πρέπει να προσκυνήσει στα μέρη που έχουν μια ιστορική αλλά και αγιαστική σχέση με το Χριστό.

Δεσπόζει ο ναός της Αναστάσεως με τον Πανάγιο Τάφο μέσα, το Γολγοθά και την

αποκαθήλωση. Τη Γεθσημανή στο χείμαρρο τον κέδρων που διατηρείται όπως την αρχαία εποχή. Τον Τάφο της Παναγίας, το Υπερώο και λίγο έξω από την Πόλη τη Βηθανία όπου ο τάφος του Λαζάρου και ένα Ορθόδοξο μοναστήρι.

Εκείνο που δεσπόζει όμως κατά την Πασχαλινή περίοδο, είναι το Άγιο Φως.

Πολλοί έρχονται για να το ιδούν αποκλειστικά και συνδυάζουν και τα υπόλοιπα... Το Άγιο Φως βγαίνει κάθε Μ. Σάββατο το μεσημέρι σε ειδική τελετή με τον Πατριάρχη. Πρόκειται για ουράνιο "άκτιστο" φώς που όμως γίνεται αντιληπτό με την όραση!

ΠΑΣΧΑ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Δεν πρόκειται να ξεχάσω αυτό το Πάσχα (το τελευταίο που έκανα σαν λαϊκός) όταν βρέθηκα με μια ομάδα ευλαβών προσκυνητών του πρακτορείου Χωρήβ από τη Θεσσαλονίκη, στα Ιεροσόλυμα. Επί κεφαλής ήταν ο παπά-Σάββας, οδοντίατρος, Κερασιώτης και είχα μαζί μου και έναν εξάδελφο το γιατρό Γιώργο Εμ. Στυλιανάκη.

Από τις προηγούμενες μέρες επισκέφτηκα το Ναό της Αναστάσεως και αφού προσκύνησα, άρχισα να καταστρώνω το σχέδιο εγκατάστασης της βιντεοκάμερας σε σημείο που να μπορεί να συλλάβει όλα τα διαδραματιζόμενα. Σαν τέτοιο επέλεξα ένα μπαλκονάκι στενό 5-6 μέτρα απέναντι και πάνω από τον Πανάγιο Τάφο, αφού δεν γνώριζα ότι εκεί θα ήταν η επίσημη εξέδρα των κυβερνητικών αξιωματούχων από την Ελλάδα και αλλού... (Θυμάμαι ότι εκείνη τη χρονιά κατέβηκε στα Ιεροσόλυμα μεταξύ των επισήμων και αξιωματούχων της Ολυμπιακής, ο υπουργός μεταφορών Ιω. Χαραλάμπους).

Τελικά μόνο ο Θεός γνωρίζει τι αγωνίες πέρασα μέχρι να πλησιάσω στη θέση αυτή και να κάνω τη λήψη που έκανα, κάτω από το μπαλκονάκι αυτό τελικά.

Το σχέδιο προέβλεπε να κρατήσω την κάμερα όσο πιο σταθερά μπορώ στον ώμο μου και στοχεύοντας τον Πανάγιο Τάφο. Παράλληλα εγώ να βλέπω με τα μάτια μου σαρώνοντας όλο το πεδίο, μήπως μου ξεφύγει κάτι από τα συμβαίνοντα. Με τον τρόπο αυτό σκέφτηκα ότι θα ήταν σα να βλέπουν τρία μάτια αντί για ένα... στην περίπτωση που έβλεπα μέσα από την κάμερα!

Έτσι και εγώ δεν θα έχανα την άμεση εμπειρία αλλά ίσως η κάμερα να έπιανε κάτι που τα μάτια δεν θα το προλάβαιναν. Το αποτέλεσμα με δικαίωσε ευτυχώς σε απίστευτο βαθμό...

Βέβαια όπως αποδείχτηκε δεν ήμουν ο μόνος που έκανα σχέδιο για να δω αυτό το μοναδικό φαινόμενο στον κόσμο! Αργότερα έμαθα ότι υπήρξαν άνθρωποι

(γυναίκες) που ντύθηκαν ψευτο-μοναχές, για να ξεγελάσουν τους φύλακες αλλά και τον κόσμο και να πετύχουν μια θέση καλύτερη, δίπλα στους επισήμους.

Εγώ βέβαια είχα την κάμερα στο χέρι και αυτό ήταν ένα καλό άλλοθι για να έχω μια σχετική ελευθερία κινήσεων.

Έλα όμως που υπήρχαν εκεί πάνω από δέκα άλλες κάμερες και μάλιστα τεράστιες επαγγελματικές, ώστε η δική μου να μοιάζει κατσαριδάκι !

Και δεν έφτανε αυτό αλλά κάποια στιγμή που κουράστηκα, κάθισα λίγο σε μια γωνιά του διαδρόμου που πηγαινοερχόταν φουριόζοι αμείλικτοι εβραίοι αστυνομικοί... Αυτό ήταν! Με άρπαξαν και με πέταξαν έξω από την εκκλησία πριν προλάβω καν να διαμαρτυρηθώ!...

Το τι πανικός με κατέλαβε δεν λέγεται. Να έρχεσαι από την Ελλάδα για να δεις το Άγιο Φως, να ξενυχτάς από την προηγούμενη μέρα για να μη χάσεις τη θέση σου στο Ναό, και λίγη ώρα πριν να σε βγάλουν έξω... αυτό ήταν κάτι που δεν μπορούσα να διανοηθώ.

Οι ελπίδες να ξαναμπώ φαινόταν μηδαμινές, γιατί ο Ναός είχε γεμίσει και οι πόρτες φυλάγονταν. Από τη μεριά των κοπτών υπήρχε ίσως μεγαλύτερη ευχέρεια αλλά δεν μπορούσα να διανοηθώ να υποκριθώ τον αιρετικό για να ξαναμπώ και δω το Άγιο Φως!

Τελικά ούτε και γω ξέρω πως γλίστρησα πάλι μέσα δύο μέτρα άνθρωπος... Σίγουρα βοήθησαν οι προσευχές που έκανα εντατικά μετά από το πάθημα μου αυτό.

Ξαναβρήκα τη θέση μου απέναντι από τον Π.Τ. και λόγω του ύψους μου προνομιακή θέα! Ωστόσο οι πιέσεις που δεχόμουνα από όλες τις κατευθύνσεις ήταν αφόρητες.

Ήταν φυσικό να θέλουν όλοι να βρίσκονται μπροστά και να προσπαθούν να βελτιώσουν τη θέση τους αδιαφορώντας για τους άλλους! Νόμιζες ότι θα σπάσει η μέση σου από την προσπάθεια να ισορροπήσεις τότε στο ένα πόδι, τότε στις μύτες ή στις φτέρνες!

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΦΩΤΟΣ

Ήταν Μέγα Σάββατο μεσημέρι του 1994 περί τις 2 μ.μ. 7

Μετά από μια ατέλειωτη αναμονή όλο το πρωινό, τέλος η πομπή με τον Πατριάρχη πέρασε προς τον Π.Τ. αρκετά συνεργεία άναψαν προβολείς για να κάνουν καλύτερη λήψη αλλά ο κόσμος μόνο που δεν τους λιντσάρισε αφού όλοι πήγαν για να δουν το Φως και όχι τα φωτογραφικά φλας!!! Τελικά συμμορφώθηκαν στις φωνές του

κόσμου και όλοι περίμεναν τη μεγάλη στιγμή.

Η αγωνία μου κορυφώθηκε αφού δεν ήξερα που να προσέξω περισσότερο και τι ακριβώς να περιμένω. Η σκέψη ότι είχα και την κάμερα μου έδωσε μια παρηγοριά.

Τελικά κάποια στιγμή άκουσα ότι άρχισαν πολλοί να φωνάζουν θριαμβευτικά και να σφυρίζουν. Άνοιξα την κάμερα και είδα έναν καταιγισμό από φωτεινές αστραπές που αρχικά τις πέρασα για φλας αλλά αμέσως κατάλαβα ότι δεν θα μπορούσαν να υπάρχουν εκατοντάδες τόσα φλας συντονισμένα.

Ταυτόχρονα αυτές οι αστραπές γενικεύτηκαν στο ναό ώστε να παιχνιδίζει το φως πάνω στους τοίχους ακόμη και στην οροφή του ναού...

Οι στιγμές ήταν μεγάλες. Ρίγη κατελάμβαναν το σώμα μου και προσπαθούσα να είμαι ψύχραιμος για να μην τρέμω. Μου αρκούσαν τα σπρωξίματα και οι αγκωνιές...

Δευτερόλεπτα μετά μόλις που πρόλαβα να δω μια πορτοκαλιά πύρινη σφαίρα να βγαίνει από τα αριστερά του τάφου (όπως κοιτούσα) και σαν φωτοβολίδα να φεύγει προς τα πάνω με όχι γρήγορο ρυθμό...(ίσως αερόστατου!)

Βιαστικά κατευθύνω την κάμερα προς τα εκεί. Πρόλαβα να πάρω την τελική φάση λίγο πριν σβήσει επάνω στο γυναικωνίτη όπου βρέθηκαν, αυτόματα, άνθρωποι να κρατάνε αναμμένες λαμπάδες!

Σε λίγο ο Πατριάρχης βγήκε από το κουβούκλιο και άναψε τις πρώτες λαμπάδες. Τι ήταν αυτό Θεέ μου, λαμπάδες ή πυρκαγιά; Νόμισα πως είχε πάρει ολόκληρος φωτιά. Σε λίγο πέρασε από κοντά μου και αδιαφορώντας για τη λήψη έσκυψα και άναψα τη λαμπάδα μου...

Εκ των υστέρων έμαθα ότι σε διάφορα σημεία άναψαν θαυματουργικά λαμπάδες, μόνες τους έτσι ώστε σε ελάχιστο χρόνο να έχει μεταδοθεί η φλόγα παντού, ακόμη και έξω από το ναό.

Δεν πέρασε πολλή ώρα και έβλεπες στο ναό κάτι φλόγες από κεριά, ένα μέτρο γιατί υπήρχαν πολλοί που είχαν ανάψει μέχρι και εκατό κεριά στη φούχτα τους.

Ευτυχώς υπήρχαν οι αστυνομικοί και με πυροσβεστήράκια έσβηναν από μακριά, τις προκλητικές φλόγες! Θα είχαμε πάρει φωτιά όλοι και κάποια στιγμή κινδύνεψα να χάσω και την κάμερα από τις φλόγες! Ακολούθησαν αρκετά λεπτά με φωνές και συγκίνηση απ όλο τον κόσμο αν και δεν το κρύβω ότι είχα αγωνία μήπως πάθουμε τίποτε από τις τόσες φλόγες.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΑΓΙΟ ΦΩΣ

Πράγματι τη δεύτερη χρονιά που βρέθηκα Πάσχα στα Ιεροσόλυμα, ήμουν ιερέας Του και από τους πρώτους που βγήκαν το Μ. Σάββατο από την ωραία Πύλη κατευθυνόμενοι προς τον Πανάγιο Τάφο.

Τότε έγινε κάτι που δεν ξανάγινε τα 12 τελευταία χρόνια που είχε φύλακας ο π. Παντελεήμων όπως αργότερα μου διηγήθηκε . Το Άγιο Φως άρχισε να παιχνιδίζει πάνω στους τοίχους χωρίς να περιμένει να φτάσει στον Π.Τ. ο Πατριάρχης! Έβλεπα με την εμπειρία του παλιού και ρωτούσα τους διπλανούς μου ιερείς, αν το βλέπουν. Έλεγαν απορημένοι πως αυτό πρέπει να είναι το Άγιο Φως...

Όταν όμως μπήκε μέσα στον Τάφο και ο Πατριάρχης (Διόδωρος ο Γ΄)τότε το Φως δυνάμωσε και ολόκληρος ο Ναός της Αναστάσεως λούστηκε από την ακτινοβολία του.

Τι άρρητη αγαλλίαση Θεέ μου ήταν εκείνη, όταν μετά από αρκετή ώρα μπήκα στο ιερό να χαιρετήσω τον Πατριάρχη όπως έκαναν όλοι, εκείνος καθόταν συγκλονισμένος στο θρόνο του, τρέμοντας και κλαίγοντας με αναφιλητά, σαν μικρό παιδί (που το είχαν ίσως δείρει και επιπλήξει έντονα!).

Πώς θα είμαστε Κύριε στην ουράνια βασιλεία σου; Όταν εδώ μας δίνεις ανείπωτες χαρές παρά την αναξιότητά μας... Θέλουν μερικοί να δούν θαύματα για να πιστέψουν. Δεν σκέφτονται αν είναι σε θέση να τα δούνε, αν θα αντέξει η καρδιά τους και δεν θα μείνουν επί τόπου! Έπρεπε να τα ζήσω και γω όλα αυτά για να καταλάβω (τρόπος του λέγειν!) σαν γιατρός τι σημαίνουν. Πράγματι τώρα μόνο κατάλαβα και σαν επιστήμονας της ψυχολογίας τι περίπου σημαίνει θαύμα.

Όταν βγήκαμε έξω και ρωτούσαμε ο ένας τον άλλο τί είδε, εγώ ο ίδιος δεν ήμουν σίγουρος τι είδα και έλεγα ότι ίσως το είδα το άγιο Φως αλλά ίσως και να μην το είδα! Έπρεπε να περάσουν ώρες πολλές και μέρες για να το συνειδητοποιήσω ότι είδα κάτι που δεν το βλέπει κανείς κάθε μέρα, γιατί είναι κάτι το εξαιρετικό και καταπληκτικό.

ΒΛΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗ ΒΙΝΤΕΟΤΑΙΝΙΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Από τους πρώτους που την έδειξα ήταν η μητέρα μου και σε κάποια στιγμή την άφησα μόνη αφού εγώ ήξερα το περιεχόμενο... Σε λίγο με φώναξε για να δω κάτι το καταπληκτικό.

Ξαναγυρίζω πίσω την ταινία και βλέπω μια πύρινη σφαίρα (σαν αυτή που είχα δει από τα αριστερά) να βγαίνει από τα δεξιά του Π.Τ. και να γλύφει στην κυριολεξία

τα κεφάλια του κόσμου κατευθυνόμενη προς την κοντινότερη κολώνα που έφεξε ολόκληρη μέχρι που να σβήσει.

Γύρισα πολλές φορές την ταινία και δεν χόρταινα να το βλέπω. Για δεύτερη φορά έκπληξη για μένα και μεγαλύτερο θαύμα. Τρανή απόδειξη ότι όχι μόνο είδα το φως αλλά έχασα και πολλά άλλα που δεν είδα!!!

Και το καταπληκτικότερο ότι δίπλα στην κολώνα αυτή στεκόταν αρκετοί από την ομάδα μας (ανάμεσα σ αυτούς και η αδερφή μου Αθηνά, οδοντίατρος, που είδε όμως τη δεύτερη πύρινη σφαίρα!) και κανένας δεν ανέφερε το γεγονός που θα έπρεπε όχι μόνο να το είχαν δει αλλά και να τρομάζουν μην καούν από τη φλόγα!

Μέγας είσαι Κύριε και θαυμαστά τα έργα σου!

Όταν αργότερα έδειξα την ταινία σε κάποιος θείους μου, είπε ένας απ αυτούς, ότι σίγουρα στην οροφή του ναού θα έχουν κάποια λείζερ οι παπάδες... και δίνουν αυτό το αποτέλεσμα φωτοσκιάσεων!!! (Απόρησα λέγοντας ότι θα έπρεπε στα Ιεροσόλυμα να είχαν ανακαλύψει τα λείζερ εδώ και εκατοντάδες χρόνια που συμβαίνει το φαινόμενο αυτό)

Όταν βέβαια έφτασε η ταινία στο σημείο της πύρινης σφαίρας, δεν μπορούσαν να δώσουν καμιά μα καμιά εξήγηση...

Πηγή: briefingnews.gr